

Statsbiblioteket i Aarhus; at der ikke tænkes paa at indskrænke Udlaanene til de enkelte, og at Spørgsmaalene om Portoforholdene og de Vanskeligheder, Dobbeltportoene kunde lægge i Vejen for Udlaanene, altsaa ikke foreligge. Men jeg vil endnu en Gang sige, at det vistnok kan være heldigt at faa en Ordning, der peger i den Retning, som den højtærede Minister nævnde. Jeg tror, det er noget, vi skulle tænke paa i det lange Løb. Jeg kan godt se, at midlertidig maa Tanken ikke gaa i den Retning, men i det lange Løb tror jeg, at den Plan, man der har, vil kunne gennemføres for Statsbiblioteket i Aarhus og vil være til stort Gavn for dette Biblioteks Virksomhed. Jeg haaber, man vil have Blikket rettet herimod, saa at Statsbiblioteket i Aarhus maa blive et Gode for Boglaanerne over det hele Land.

Om Ændringsforslag Nr. 217 blev der gjort den Bemærkning af den højtærede Minister, at denne Konto var en Klods om Benet paa Kultusministeriets Budget. Det er ganske sandt, men det er kun, naar man blot ser paa Kultusministeriets Budget. Efter min Mening er det af overmaade ringe Betydning, enten de 310,000 Kr. staa paa Udgiftssiden paa Kultusministeriets Budget eller paa et andet Budget. Selvfølgelig kan jeg godt forstaa, at den højtærede Kultusminister mener, denne Postering gør stor Virkning, da det ser ud, som om hans Ministerium bruger langt flere Penge i Aar end i tidligere Tider, naar denne Udgiftspost bliver indsat der, men i Virkeligheden er det kun en Versurpost, og om vi tage dette Beløb af det ene Ministeriums Lomme, eller vi tage det af det andet Ministeriums Lomme, synes jeg kan være en for Statskassen ligeegyldig Ting. Det er en Posteringssag og ikke mere. Derimod kunde jeg ønske at høre en Udtalelse fra den højtærede Minister vedrørende den Sag. Jeg berørte, at der har været et Andragende fra de kommunale Mellemskoler om, at de af deres Børn, som stamme fra samme Befolkningslag som Folkeskolens Børn, maatte nyde samme Begunstigelse med Hensyn til Smaauidflugter som disse. Jeg ved ikke, om den Sag er nøjere overvejet, men jeg vil sige, at hvis man lader de kommunale Mellemskoler nyde dette Gode, maa jeg meget ønske, at man ikke standser der, men lader ogsaa andre Mellemskoler faa Del i det samme Gode. Om Bevillingen kan slaa til dertil, kan jeg ikke sige og vil derfor heller ikke insistere derpaa, men vil blot sætte Fingeren paa, at vi bør ikke have to

Slags Mellemskoler i den Henseende, men at de alle bør have fælles Kaar.

K. M. Klausen: Vi hørte før, at Ministeren ikke kan tiltræde Ændringsforslaget om Statstilskud til Opførelse af Skolebygninger. Det beklager jeg i høj Grad. Det har vist sig, at Tilskuddet i de 4 Aar, det har været givet, har udrettet meget godt, ikke alene med Hensyn til Skolebygninger, men ogsaa med Hensyn til Gymnastikhuse. Og at man rundt om i Landet er begyndt at anlægge Idrætspladser, skyldes ogsaa for en Del dette Tilskud. Nu trykke mange Kommuner sig ved at opføre nye Skolebygninger, og det vil sikkert blive saaledes, at Kommuner, som ere nødte til at bygge, gøre Bygningerne tarveligere og daarligere, end de vilde gøre dem, hvis de kunde faa dette Tilskud. Lovgivningsmagten lægger stadig nye Byrder paa Kommunerne og har i de senere Aar næsten overlæst dem, og de Gode, Kommunerne hidtil have faaet af Staten, tager man fra dem. Saaledes er der Udsigt til, at det Tilskud paa 1,200,000 Kr., som Staten hidtil har ydet til Fordeling mellem Kommunerne, falder bort, og nu er der ogsaa Udsigt til, at det her omhandlede Statstilskud falder bort. Man hører Kommunerne klage og jamre sig rundt omkring over de stærkt stigende Byrder, de have at bære. Derfor burde vi her støtte dem og ikke fratage dem en Støtte, de have haft nu i en Aarrække.

Med Hensyn til den folkelige Universitetsundervisning fik vi bekræftet, hvad vi vidste i Forvejen, at den højtærede Minister er meget velvillig stemt overfor denne Sag. Hvis Sagen stod til hans Afgørelse, føler jeg mig overbevist om, at vort Forslag vilde gaa igennem. Nu er det naturligvis et Spørgsmaal, hvor megen Indflydelse den højtærede Minister har indenfor sit Parti, om hans Parti vil desavouere ham ved denne Lejlighed, om de Herrer ville slaa dette Ændringsforslag ihjel, det vil snart vise sig ved Afstemningen. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører var mere reserveret i Aar end i Fjor. Hans Udtalelser i Fjor vare meget velvillige, og at slutte fra dem skulde man vente, at han i Aar havde stillet sig paa vor Side og anbefalet at stemme for dette Ændringsforslag. Nu faa vi se, hvem der har størst Indflydelse i Partiet, enten det er Ordføreren eller Ministeren, som Medlemmerne i denne Sag helst ville følge. Jeg takker det ærede Medlem fra Vinderup